

Wukaemy dla Indii

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 6 kwietnia 2010

Indyjski Generalny Zarząd ds. Broni i Wyposażenia (DGWE) ogłosił zapytanie o informacje dotyczące wielkokalibrowych karabinów maszynowych (wkm), których zakup ma być realizowany w ramach indywidualnego systemu walki F-INSAS.

Do końca lat 1980. wiele indyjskich batalionów piechoty, rozmieszczonych w spornych rejonach północnej części stanu Dżammu i Kaszmir (większość tego terenu zajmują Himalaje), gdzie codziennie dochodziło do wymiany ognia ze stroną pakistańską - miało w strukturze pluton wielkokalibrowych karabinów maszynowych. Większość z tych konstrukcji została wycofana ze względu na zużycie i ogromne problemy z konserwacją w tak trudnych warunkach klimatycznych. Niewielka liczba wkm nadal jest używana w posterunkach na północnej granicy Indii, gdzie sporadycznie dochodzi do walk z bojówkami separatystycznymi.

Do końca lat 1980. wiele indyjskich batalionów piechoty - szczególnie rozmieszczonych w spornych rejonach północnej części stanu Dżammu i Kaszmir (większość tego terenu zajmują Himalaje), gdzie codziennie dochodziło do wymiany ognia ze stroną pakistańską - miało w strukturze pluton wielkokalibrowych karabinów maszynowych. Większość z tych konstrukcji została wycofana ze względu na zużycie i ogromne problemy z konserwacją w tak trudnych warunkach klimatycznych. Niewielka liczba wkm nadal jest używana w posterunkach na północnej granicy Indii, gdzie sporadycznie dochodzi do walk z bojówkami separatystycznymi.

Zmodyfikowany wkm M2 Browning, testowany obecnie w US Army - M2E2. Hindusi szukają wkm o efektywnym zasięgu nie mniejszym niż 2000 m, o szybkostrzelności nie mniejszej niż 450 strz./min. Narzucone są wymagania dotyczące amunicji - konstrukcja ma być zasilana nabojem 12,7 mm x 99, przyjętym również jako standard NATO. Broń ma być zasilana z taśmy i mieć możliwość prowadzenia ognia amunicją wielozadaniową zwykłą (HEI) i smugową (HEI-T), przeciwpancerną zwykłą (APHE) i smugową (APHE-T), przeciwpancerną podkalibrową z odrzucanym sabotem (APDS), ćwiczebną zwykłą (TP) i smugową (TP-T).

W maju 2008 GDATP otrzymał kontrakt na 9 mln USD na rozwój nowego wkm. Wkm ma mieć możliwość prowadzenia ognia pojedynczego, seryjnego oraz ciągłego. Ma mieć możliwość zastąpienia typowego mechanizmu spustowego elektrospustem, co pozwoli na jego montowanie w zdalnie sterowanych systemach uzbrojenia. Konstrukcja musi mieć szybkowymienną lufę (w komplecie razem z bronią ma się znajdować dodatkowa zapasowa lufa), której żywotność określono na 50 tysięcy strzałów. Hindusi zażyczyli sobie, aby oferowany im karabin maszynowy został zaopatrzony w urządzenie wylotowe pełniące rolę tłumika płomienia i hamulca wylotowego.

➤ Rozwijany w Kowrowie rosyjski wkm KORD. Standardowo zasilany jest amunicją 12,7 mm x 99 mm. Masa wkm nie może przekroczyć 40 kg, zaś jego długość 1600 mm. Broń powinna mieć bezpieczniki, chroniące przed przypadkowymi wystrzałami. Ma być dostarczona z mechanicznymi przyrządami celowniczymi otwartymi, celownikiem optycznym (o powiększeniu nie mniejszym niż 4x) oraz z celownikiem termowizyjnym.

Wkm musi funkcjonować niezawodnie we wszystkich strefach klimatycznych występujących w Indiach (dżungla, teren pustynny i półpustynny, obszary wysokogórskie). Broń powinna być prosta w obsłudze i konserwacji oraz być rozkładana do czyszczenia (częściowo) bez wykorzystywania specjalistycznych narzędzi. Wkm musi charakteryzować się łatwą do naprawy konstrukcją (nawet w warunkach polowych) i być dostosowany - przy wykorzystaniu dostarczanych zestawów naprawczych - do szybkiej wymiany uszkodzonych lub zużytych części.

➤ WKM-B (powstały w ZM Tarnów na bazie rosyjskiego wkm Utios) w pierwszej kolejności ma być przeznaczony do montażu na transporterach i samochodach patrolowych (określanych na miejscu jako Light Strike Vehicle). Broń musi mieć możliwość mocowania na trójnogu, jak również obrotnicach kołowych transporterów opancerzonych i lekko opancerzonych samochodów patrolowych. W pierwszym przypadku powinna być łatwa do przenoszenia przez trzech żołnierzy, jak również mieć możliwość szybkiego ustawienia na stanowisku ogniowym.

Do tej pory armia indyjska korzysta z trzech typów wkm - odmian amerykańskiego M2HB Browning (zasilanego amunicją 12,7 mm x 99) oraz rosyjskich NSW (do naboju 12,7 mm x 108) i KPW (14,5 mm x 114).

➤ Rozwijany od połowy lat 1980. singapurski wkm CIS 50MG kalibru 12,7 mm, z którego wywodzą się odmiany spełniające założenia taktyczno-techniczne sformułowane przez DGWE. Warianty M2HB Browning produkowane obecnie przez belgijski FN Herstal (M2HB-QCB), brytyjski Manroy (M2HB Standard/QCB), amerykańskie US Ordnance (M2HB/M2QCB) i General Dynamics Armament and Technical Products (M2HB i M2E2), jak również nowy wkm XM806 tego ostatniego producenta, testowany obecnie w US Army oraz eksportowa odmiana rosyjskiego wielkokalibrowego karabinu maszynowego KORD (akronim powstały od Kowrowskije ORużejniki Diegtarijewcy) do amunicji 12,7 mm x 99, produkowana w OAO Zawod im. W.A. Diegtariewa (ZiD). Ponadto w indyjskie wymagania wpisuje się singapurski ST Engineering CIS 50MG i polski WKM-B, wytwarzany w ZM Tarnów (ZMT). Wadą tego ostatniego jest brak możliwości zasilania z typowej dla wkm M2 Browning taśmy rozsypnej M2 lub M9, choć prowadzone są prace, aby dostosować broń do taśm standardu NATO.